

v trvání jednoho roku, zostřené a doplněné jedním postem měsíčně. Podle rozsudkových důvodů i obžaloby nemohou vůbec vzniknouti pochybnosti v tom směru, že obžalovaný byl stíhán a je odsouzen pouze proto, že již koncem června 1934 jako člen S. A. v Německu zadržel J. H. a J. W. pro podezření ze špionáže a takto, přistoupiv za člena k S. A., zúčastnil se činnosti úderných oddílů, totiž služby policejní, a spolupůsobil též při výkonu politického vyšetřování, že však nebyl stíhán, ani není napadeným rozsudkem odsouzen pro svoji pozdější účast v Rakouské legii, ač se obžaloba i rozsudek zmiňují též o onom pozdějším vstupu obžalovaného do Rakouské legie a o službě v ní (od 10. srpna do 25. září 1934). Obžalovaný není takto napadeným rozsudkem odsouzen pro skutek, pro který byl již v cizozemsku potrestán, a s hlediska § 36 tr. z. není proto vůbec zákonného důvodu, aby mu byl trest přetřpěný v Rakousku vpočten do trestu, který mu měl býti uložen podle § 2 zákona na ochr. rep.

Ani s hlediska § 265 tr. ř. nelze vzít zřetel na trest uložený obžalovanému zemským soudem v Linci.

§ 265 tr. ř., hledí-li se k jeho znění, ukládá soudu, aby, byl-li obžalovaný, proti němuž již byl vydán trestní rozsudek, uznán vinným jiným trestným skutkem, spáchaným před vynesením onoho trestního rozsudku, vzal při vyměrování trestu za trestný skutek nově najevo vyšlý přiměřený zřetel na trest dřívějším nálezem vinníkovi uložený. Jiným trestným skutkem, jaký má zákon na mysli, lze však rozuměti jen skutek stíhatelný s hlediska našeho trestního zákona, skutek podle našeho trestního zákona trestný. Poněvadž však obžalovaný byl uznán zemským soudem v Linci vinným tím, že vstupem a službou v Rakouské legii podnikl něco, co bylo nastrojeno k tomu, aby se forma vlády násilně změnila a aby se přivodilo a zvětšilo nebezpečí pro spolkový stát rakouský zevnitř a vzpoura, pokud se týče občanská válka uvnitř, uznán tedy vinným činem namířeným výhradně proti právním statkům cizího státu a nedotýkajícím se právních statků naším trestním zákonodárstvím chráněných, nelze jeho čin posuzovati jako trestný skutek, jaký má ustanovení § 265 tr. ř. na mysli, a podmínka použitelnosti § 265 tr. ř. dána nebyla.

Čís. 5614.

Žiadal-li urazený, aby bolo zavedené trestné pokračovanie proti neznámemu pachateľovi a proti zodpovednému redaktorovi, je nepochybné, že v osobe »neznámeho pachateľa« mienil každú osobu, ktorá sa akýmkoľvek spôsobom zúčastnila uverejnenia článku a dala k nemu podnet, tedy každého pôvodcu článku; takú žiadosť treba pokladať za náležité zmocnenie (§ 14, odst. 5 zák. o ochr. cti).

(Rozh. zo dňa 27. mája 1936, Zm III 253/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti E. H. a spol., obžalovaným z prečinu pomluvy tlačou spáchaného, vyhovujúc zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu z dôvodu zmätočnosti označeného v § 385, č. 1 c) tr. p.

zrušil rozsudky oboch súdov nižších stolíc v časti, podľa ktorej obžalovaní E. H. a E. S. boli oslobodení od obžaloby na základe § 326, č. 3 tr. p., a uznal ich ako pôvodcov vinnými prečinom pomlavy tlačou podľa § 2 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n.

Z d ô v o d o v :

Mylný je právny názor vrchného súdu, že urazený nedal zmocnenie ku stíhaniu obžalovaného E. S. včas, totiž vo dvojmesačnej lehote stanovenej v § 14, odst. 5 a § 17, odst. 1 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n.

Je zistené samým vrchným súdom, že urazený svojím podaním (trestné oznámenie), došlým dňa 22. marca 1934 štátnemu zastupiteľstvu, udelil tomuto zmocnenie nie len ku stíhaniu E. H., ale i neznámeho pachateľa. Toto podanie podľa obsahu spisov a zistenia obidvoch nižších súdov došlo od štátneho zastupiteľstva s príslušným jeho návrhom k súdu dňa 11. apríla 1934, teda v zákonnej lehote dvojmesačnej, pretože inkriminovaný článok bol uverejnený dňa 8. marca 1934. Je nepochybné, že urazený, keď žiadal, aby bolo zavedené trestné pokračovanie pre prečin pomlavy proti neznámemu pachateľovi a proti zodpovednému redaktorovi E. H., mienil v osobe »neznámeho pachateľa« každú osobu, ktorá sa akýmkoľvek spôsobom uverejnenia článku zúčastnila a k nemu podnet dala, teda každého pôvodcu článku.

Tiež je zistené druhostupňovým súdom, že urazený pri svojom výsluchu dňa 20. septembra 1934, ktorého dňa patrne sa dozvedel o tom, že obžalovaný E. S. bol ten neznámy pachateľ, ktorý dal obžalovanému E. H. informácie k článku, výslovne dal zmocnenie na stíhanie E. S. Treba preto podanie urazeného, ktoré došlo k súdu prostredníctvom štátneho zastupiteľstva s príslušným návrhom tohoto úradu včas, pokladať za náležité zmocnenie potrebné ku stíhaniu obžalovaného E. S., i keď sa v ňom žiada za potrestanie dosiaľ neznámeho pachateľa. Je tiež zistené zo spisov, že štátne zastupiteľstvo už dňa 16. októbra 1934, teda asi o mesiac, keď urazený dal výslovne zmocnenie štát. zastupiteľstvu k stíhaniu obžalovaného E. S., zaslalo spisy krajskému súdu k doplneniu vyšetrovania a zachovalo tak dvojmesačnú lehotu stanovenú v §§ 14, odst. 5 a 17, odst. 1 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. Hľadiac na to, čo bolo uvedené, mýlili sa nižšie súdy, keď obžalovaných z obžaloby podľa § 326, č. 3 tr. p. oslobodily, a zaviniily tak zmätok podľa § 385, č. 1 c) tr. p.

Čís. 5615.

V § 36 zbroj. pat. se předpokládá zbraň k použití způsobilá; nespadá proto pod předpis ten vzduchovka, nezpůsobilá ke střelbě.

(Rozh. ze dne 28. května 1936, Zm I 485/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmatečné stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 24. března 1936, pokud napadla odsuzující výrok pro přestupek podle